

พฤติกรรมและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีน
ในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ
ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

Behaviors and Expectations of Chinese Tourists to
Revisit Thailand after (the COVID-19 Pandemic)

1. ยี่เถา เทวย (Wei Yitao), บธ.ม. (M.B.A.)
2. อธิป จันทรสุริย์ (Athip Jansuri), ประ.ด. (Ph.D.)*

Received : 1 July 2023
Revised : 22 April 2024
Accepted : 29 April 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน 2) ศึกษาความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน 4) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีน เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวกจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวจีนที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะเวลา 2 เดือน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยไคสแควร์ t-test และ One-way ANOVA ผลการศึกษาพบว่า 1) นักท่องเที่ยวชาวจีนเลือกเดินทางในประเทศไทยเพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม/มีชื่อเสียง เดินทางไปจังหวัดภูเก็ตกับครอบครัว ใช้วันหยุดพักร้อนประจำปี งบประมาณโดยเฉลี่ยต่อวัน 1,001-5,000 บาท เดินทางท่องเที่ยว 1-5 วัน เข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เลือกเข้าพักโรงแรม เคยท่องเที่ยวในประเทศไทย 2 ครั้ง 2) ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนทุกด้านอยู่ในระดับมาก 3) ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001 4) ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

คำสำคัญ: พฤติกรรม, ความคาดหวัง, นักท่องเที่ยวชาวจีน, สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

1, 2 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
(Hospitality Industry and Tourism Management, Graduates School, Kasem Bundit University)

1. E-mail: athip.jan@kbu.ac.th, 2. E-mail: naomi_aozo@msn.cn

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the behaviors of Chinese tourists, 2) to study the expectations of Chinese tourists, 3) to study the relationship between the demographics and the behavior of Chinese tourists, and 4) to compare the demographics and the preferences of Chinese tourists and expectations of Chinese tourists. This was a quantitative research based on a convenience sample selection method from samples of Chinese tourists to revisit Thailand after the COVID-19 pandemic. Samples of research cases were from 400 people, and questionnaire was a tool to collect data in a period of 2 months. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation (S.D.). Hypothesis was tested by Chi-squared, t-test, and One-way ANOVA. The research findings were: 1) For at The behavior of Chinese tourists, mainly because they chose to travel in Thailand because of popular tourist attractions and they chose to travel to Phuket with family for annual vacation, The with average daily budget is of 1,001-5,000 baht, traveling for 1-5 days, participating in visiting natural tourism activities. Choose They chose to stay at a hotel and used to travel to Thailand Two times. 2) Expectations of Chinese tourists in all aspects were at a high level, with the tourism destination at the highest average. 3) There was a relationship between demographic characteristics such as gender, age, status, education level, occupation, and average monthly income and tourism behaviors of tourists which were correlated, statistically significant at 0.05 and 0.001 levels. 4) Comparison of demographic characteristics such as age, status, education level, occupation and average monthly income that were different affected Chinese tourists expectations to revisit Thailand after the COVID-19 pandemic at statistically significant levels of 0.05 and 0.001.

Keywords: Behaviors, Expectations, Chinese Tourists, COVID-19 Pandemic.

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติวัฒนธรรมและมิตรไมตรีของคนไทยที่มีอยู่ทุกจังหวัด สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ตลอดปีมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในประเทศเป็นอันมากที่โด่งดังไปทั่วโลก อาทิ พัทยา ภูเก็ต กรุงเทพมหานคร และเชียงใหม่ (อินทร์ชญาณ์ เอกธวัชรัตน์, 2559) การท่องเที่ยวในประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวกันมากมาย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่จะเป็นส่วนสำคัญ ตลาดนักท่องเที่ยวจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยมากที่สุดในปัจจุบัน ในขณะที่ประเทศไทยมีรายได้จากสินค้าส่งออกอย่างอื่นลดลง ทำให้ต้องพึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นหลัก การรักษาดูแลนักท่องเที่ยวจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจึงมีความสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและการรักษาดูแลจีนไว้เท่านั้นโดยจงใจให้ชาวจีนเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยให้มากขึ้นเพราะอัตราส่วนร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยในขณะนี้คิดเป็นเพียงแค่ร้อยละ 0.21 ของประชากรชาวจีนทั้งหมด (เลิศพร ภาวะสกุล, 2558)

สถานการณ์และการคาดการณ์ของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญในการเดินทางท่องเที่ยว จึงมีความสำคัญในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษานี้มีประโยชน์แก่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนงานการขยายกิจการ การท่องเที่ยวและสามารถนำข้อมูลที่ได้รับไปปรับปรุงแก้ไขคุณภาพการบริการ จัดเตรียมมาตรการการท่องเที่ยวที่ปลอดภัย และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้อย่างมากที่สุดสำหรับธุรกิจการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อรักษาฐานนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เป็นนักท่องเที่ยวส่วนมากในประเทศไทยได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2.2 เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2.4 เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

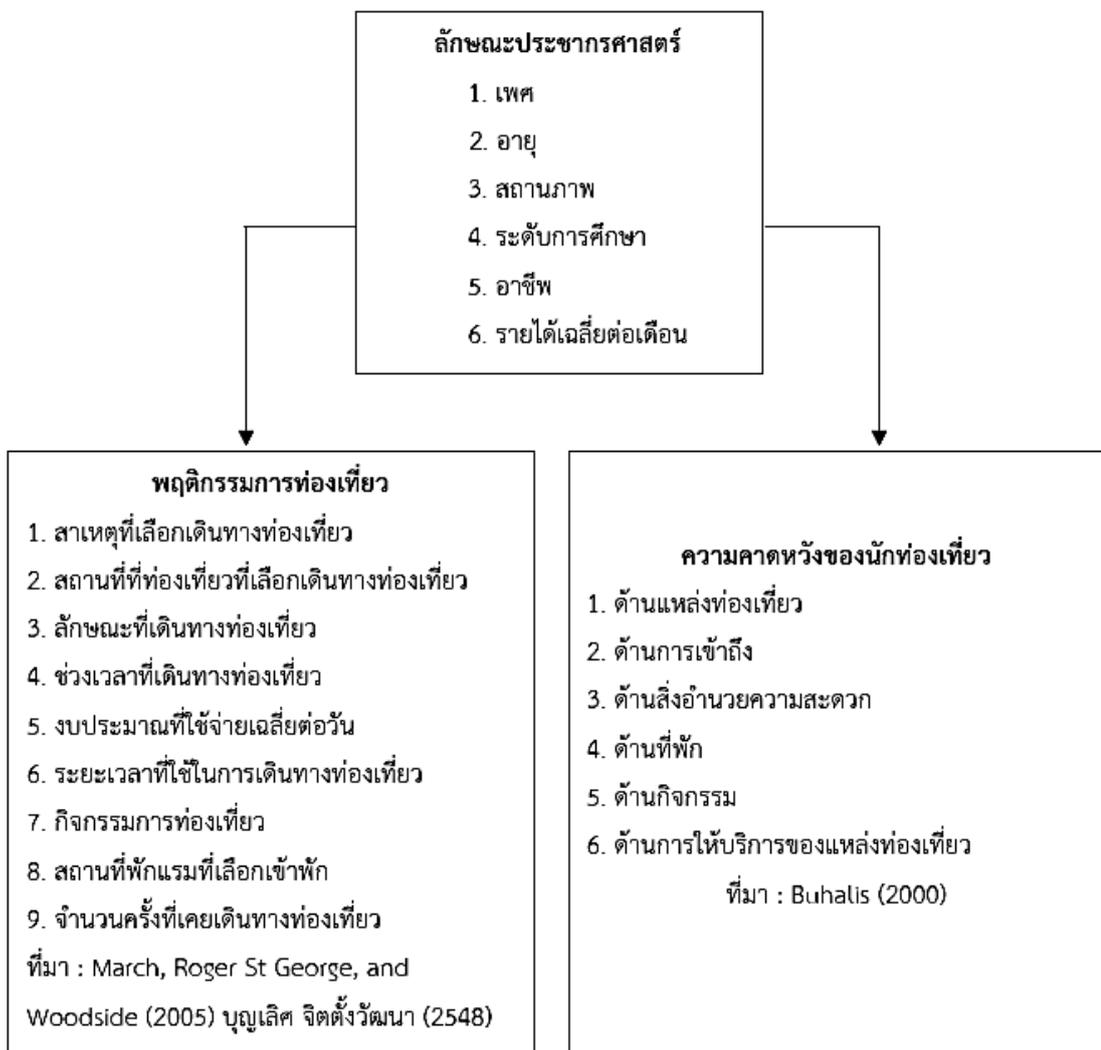
3. แนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของนักท่องเที่ยว ประเภทของลูกค้ำ ที่มาใช้บริการทางการท่องเที่ยว โดยศึกษาพฤติกรรมพื้นฐาน วัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ ฯลฯ ของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติ แต่ละกลุ่ม ความแตกต่างของพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ ทำให้สามารถกำหนดโปรแกรมทัวร์ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มแต่ละประเภทได้ และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพการท่องเที่ยว (วีรพร รอดทัศนาศ, 2559) นอกจากนี้ ศุภลักษณ์ อัครางกูร (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การประพฤติกหรือปฏิบัติของนักท่องเที่ยว การแสดงออกในขณะที่เดินทางท่องเที่ยวอาจจะเป็นคำพูด การกระทำ สีหน้าหรือท่าทาง เช่น การเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว ถ่ายรูป รับประทานอาหาร ซึ่งการแสดงออกนั้นอาจมีรากฐานมาจากอุปนิสัยหรือความต้องการพื้นฐานของแต่ละคนที่อาจคล้ายคลึงหรือแตกต่างหรืออาจมาจากสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ได้รับขณะนั้น

March, Roger St George, and Woodside (2005) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. การจ่ายเงินของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยว 2. ระยะเวลาในการท่องเที่ยวแต่ละครั้งใช้เวลาเท่าไร 3. แหล่งท่องเที่ยว หรือสถานที่ท่องเที่ยว 4. ประเภทที่พักของนักท่องเที่ยว 5. กิจกรรมการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ Buhalis (2000) ได้อธิบายความหมายองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ไว้ดังนี้ 1. แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้าง สถาปัตยกรรมและการจัดกิจกรรมพิเศษ 2. การเข้าถึง (Accessibility) คือ ระบบการคมนาคม สถานีขนส่งผู้โดยสาร และยานพาหนะ 3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ ที่พัก การจัดเลี้ยงและการบริการ การท่องเที่ยว 4. โปรแกรมการท่องเที่ยวสำเร็จรูป (Available packages) คือ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ถูกเตรียมโดยคนกลางระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าบ้าน 5. กิจกรรม (Activities) คือกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างที่นักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่ 6. การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary services) ได้แก่ ธนาคาร โรงพยาบาล ไพรชณีย์ และโทรคมนาคม

3.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งนี้ผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอนจึงกำหนดตัวอย่างในกรณีไม่ทราบข้อมูลจำนวนประชากร โดยมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และสามารถยอมรับความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างได้ 5% ดังนั้น ในการคำนวณขนาดของประชากรตัวอย่าง จึงสามารถทำการคำนวณได้จากสูตรตัวอย่างของ Cochran and William (1977) ได้จำนวน 385 ตัวอย่าง อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงได้ทำแบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีก 15 ตัวอย่าง รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งการได้มาของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling Method)

4.2 เครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาจาก การนำแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) สาเหตุที่จะเลือกเดินทางท่องเที่ยว 2) สถานที่ที่ท่องเที่ยวที่จะเลือกเดินทางท่องเที่ยว 3) ลักษณะที่จะเดินทางท่องเที่ยว 4) ช่วงเวลาที่จะเดินทางท่องเที่ยว 5) งบประมาณที่จะใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 6) ระยะเวลาที่จะใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว 7) กิจกรรมการท่องเที่ยวจะเลือก 8) บุคคลที่จะร่วมเดินทาง และ 9) จำนวนครั้งที่เคยเดินทางท่องเที่ยว ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในการกลับมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน ประกอบด้วย 1) ด้านแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านการเข้าถึง 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ด้านที่พัก 5) ด้านกิจกรรม 6) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวแล้วนำเครื่องมือไปทดสอบความตรงของเครื่องมือโดยใช้แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวน 30 ตัวอย่าง เป็นการทำกับกลุ่มทดลองซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ .89 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยการแจกแบบสอบถามพร้อมคำอธิบายรายละเอียดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจ การแจกแบบสอบถามออนไลน์โดยใช้ Google Forms ผ่านการสแกนคิวอาร์โค้ด (QR Code) ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2564 ถึง มิถุนายน 2564 รวมระยะเวลา 2 เดือน 2) การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์และข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) เพื่อวิเคราะห์ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi – Square) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย การวิเคราะห์ t-test และ One-way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์กับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวจีนที่คาดว่าจะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.00 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.30 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 41.00 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.80 มีอาชีพเป็นพนักงาน/พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 35.30 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 หยวน คิดเป็นร้อยละ 27.30

5.2 ผลวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า สาเหตุในการเลือกเดินทางในประเทศไทยส่วนใหญ่เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม/มีชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 23.50 จังหวัดที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ จังหวัดภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 30.00 เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 39.00 ใช้วันหยุดพักผ่อนประจำปีเป็นช่วงเวลาเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 42.50 งบประมาณที่ใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 1,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.30 ใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย 1-5 วัน คิดเป็นร้อยละ 40.80 เข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 37.80 เลือกโรงแรมเป็นสถานที่พักแรม คิดเป็นร้อยละ 36.00 จำนวนครั้งที่เคยท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่ที่ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.50

5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยรวม

ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.67	0.51	มาก
2. ด้านการเข้าถึง	3.45	0.35	มาก
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.49	0.39	มาก
4. ด้านที่พัก	3.61	0.51	มาก
5. ด้านกิจกรรม	3.64	0.53	มาก
6. ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	3.59	0.45	มาก
โดยรวม	3.57	0.41	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, $SD. = 0.41$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.67$, $SD. = 0.51$) ด้านกิจกรรม ($\bar{x} = 3.64$, $SD. = 0.53$) ด้านที่พัก ($\bar{x} = 3.61$, $SD. = 0.51$) ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.59$, $SD. = 0.45$) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.49$, $SD. = 0.39$) และด้านการเข้าถึง ($\bar{x} = 3.45$, $SD. = 0.35$) อยู่ในระดับมากทุกข้อ ตามลำดับ

5.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ตารางที่ 2 แสดงสรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	ลักษณะประชากรศาสตร์					
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
1. สาเหตุที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว	0.637	0.002*	0.009*	0.030*	0.000***	0.000***
2. สถานที่ที่ท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว	0.827	0.002*	0.000***	0.100	0.000***	0.006*
3. ลักษณะที่เดินทางท่องเที่ยว	0.840	0.017*	0.000***	0.906	0.007*	0.214
4. ช่วงเวลาที่เดินทางท่องเที่ยว	0.384	0.074	0.000***	0.235	0.000***	0.012
5. งบประมาณที่ใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน	0.029*	0.134	0.311	0.106	0.000***	0.000***
6. ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว	0.017*	0.248	0.002*	0.319	0.003*	0.001***
7. กิจกรรมการท่องเที่ยว	0.196	0.877	0.948	0.214	0.000***	0.017*
8. สถานที่พักแรมที่เลือกเข้าพัก	0.491	0.688	0.399	0.173	0.006*	0.017*
9. จำนวนครั้งที่เคยเดินทางท่องเที่ยว	0.015*	0.019*	0.005*	0.001***	0.000***	0.000***

p ≤ 0.05*, p ≤ 0.001***

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยวด้านงบประมาณที่ใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว และจำนวนครั้งที่เคยเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยว ด้านสาเหตุที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว สถานที่ที่ท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะที่เดินทางท่องเที่ยว และจำนวนครั้งที่เคยเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถานภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยวด้านสาเหตุที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว สถานที่ที่ท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะที่เดินทางท่องเที่ยว ช่วงเวลาเดินทางท่องเที่ยวใน ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวและจำนวนครั้งที่เคยเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยวด้านสาเหตุที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว และจำนวนครั้งที่เคยเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมท่องเที่ยวด้านสาเหตุที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว สถานที่ที่ท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว ลักษณะในการเดินทางท่องเที่ยว ช่วงเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว งบประมาณที่ใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวจะเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวประเภทใด สถานที่พักแรมที่เลือกเข้าพักและจำนวนครั้งที่เคยเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านสาเหตุที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว สถานที่ที่ท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว งบประมาณที่ใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว การเข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อนที่เลือกเข้าพักและจำนวนครั้งที่เคยเดินทางท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001

5.5 ผลการเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ตารางที่ 3 แสดงสรุปผลการเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว	ลักษณะประชากรศาสตร์					
	เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	0.462	0.011*	0.196	0.042*	0.000***	0.000***
2. ด้านการเข้าถึง	0.520	0.000***	0.085	0.010*	0.000***	0.332
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.319	0.032*	0.068	0.140	0.000***	0.001***
4. ด้านที่พัก	0.998	0.011*	0.204	0.035*	0.000***	0.041*
5. ด้านกิจกรรม	0.268	0.180	0.249	0.344	0.005*	0.068
6. ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว	0.916	0.010*	0.033*	0.037	0.000***	0.086
โดยรวม	0.485	0.001***	0.038*	0.027*	0.000***	0.004*

$p \leq 0.05^*$, $p \leq 0.001^{***}$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันมีความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001 ทั้งนี้ เพศที่ต่างกันมีความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

6. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า สาเหตุในการเลือกเดินทางในประเทศไทยส่วนใหญ่เพราะมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม/มีชื่อเสียง จังหวัดที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ จังหวัดภูเก็ต เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยกับครอบครัว ใช้วันหยุดพักผ่อนประจำปี เป็นช่วงเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย งบประมาณที่ใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 1,001-5,000 บาท ใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย 1-5 วัน เข้าร่วมกิจกรรมท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เลือกโรงแรมเป็นสถานที่พักแรม จำนวนครั้งที่เคยท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่ที่ 2 ครั้ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของเกศินี โพธิ์เพชร สุพิศ ฤทธิ์แก้ว และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2563) ที่พบว่า เดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด นิยมเดินทางด้วยตัวเอง มีระยะเวลาการท่องเที่ยวน้อยกว่า 7 วัน เข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากครอบครัว/เพื่อนนิยมพักแรมแบบรีสอร์ท และชอบรับประทานอาหารไทย ประทับใจในความสวยงามของธรรมชาติ ปัจจัยจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม สมบูรณ์ รองลงมาคือ ต้องการหลีกเลี่ยงวิถีชีวิตประจำวันแบบเดิม

คาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้านแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง มีเอกลักษณ์โดดเด่น แหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลาย มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม มีศิลปะ วัฒนธรรม เทศกาล งานประเพณีที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นสอดคล้องกับผลการศึกษาของศิริมา ทองสว่าง (2564) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนให้ความสำคัญคือเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวเป็นธรรมชาติทะเลสวยและเกาะ วัฒนธรรมและประเพณีของไทยและสถานที่ท่องเที่ยวมีความหลากหลายประเภทการท่องเที่ยวหลากหลายในประเทศไทยมีผลในการจูงใจนักท่องเที่ยวให้พิจารณาเดินทางมาเที่ยว และสอดคล้องกับผลการศึกษาของอินทร์ชญาณ์ เอกธนะวัฒน์ (2559) ที่พบว่า ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อคุณลักษณะจุดหมายปลายทางของแหล่งท่องเที่ยว คือ ความใสของน้ำทะเลสภาพอากาศดีแจ่มใส บรรยากาศของเมืองมีชีวิตชีวา แหล่งท่องเที่ยวมีจุดสนใจที่หลากหลายและมีบริการที่น่าสนใจ มีสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.001 โดยเพศของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย สามารถอธิบายได้ว่าเพศชายและเพศหญิงต่างมีข้อจำกัดในการกำหนดระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเนื่องด้วยการคำนึงถึงความปลอดภัย สอดคล้องกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2558) อ่างใน ธัญญา สีมายา (2563) ที่กล่าวว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนยังมีความกังวลกับความเสี่ยงในการเดินทางไปยังสถานที่ที่ยังไม่เคยไป ประกอบกับการรับรู้

ข้อมูลเพื่อเป็นปัจจัยการตัดสินใจเดินทางมาจากการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ ส่วนอายุมีความสัมพันธ์กับสาเหตุที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวสามารถอธิบายได้ว่า อายุของนักท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการเลือกเดินทางโดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจมีความสำคัญต่อการเลือกทำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่กับเหมาะสมกับช่วงอายุสอดคล้องกับ Mill & Morrison (1992) ที่กล่าวว่า อายุมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะเมื่ออายุมากขึ้นคนเราเลือกไปเยี่ยมญาติ/เพื่อน ชมทัศนียภาพ แทนกิจกรรมโลดโผนผจญภัย และมีเวลาว่างที่เหลือเพื่อการท่องเที่ยวลดน้อยลงจนกว่าจะถึงวัยที่จะแยกครอบครัวจึงจะมีเวลาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจนถึงวัยหลังเกษียณ

การเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกันมีความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำในประเทศไทย ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน โดยช่วงอายุที่ต่างกันมีการเลือกแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันสอดคล้องกับผลการศึกษาน้ำฝน จันทน์นวล (2556) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยที่มีอายุแตกต่างกันมีปัจจัยในการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวที่ต่างกัน เนื่องจากความต้องการของนักท่องเที่ยวในแต่ละช่วงอายุแตกต่างกัน เช่น วัยรุ่น มักเน้นสถานที่ท่องเที่ยวที่ทำลายต่อวัยของตน ส่วนวัยทำงานจนถึงวัยผู้สูงอายุ มักเน้นเชิงวัฒนธรรม วัฒนาอารามเป็นหลัก นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของพิศาล แก้วอยู่ ประกอบศิริ ภัคตีพิณิจ และวารชต์ มธยมบุรุษ (2563) ที่พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นกลุ่มวัยที่มีความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเองได้คล่องตัวกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งในด้านร่างกาย อาชีพ ภาษา การสื่อสาร การเงิน เป็นต้น ดังนั้นกิจกรรมทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยม คือ การท่องเที่ยวแบบจับจ่าย การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น โดยเฉพาะพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเองเริ่มนิยมหาประสบการณ์สำหรับการท่องเที่ยวแบบสัมผัสวิถีชีวิตคนในพื้นที่มากขึ้น

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

7.1 ปัจจัยประชากรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 20-30 ปี ประเทศไทยจึงควรให้ความสำคัญทางด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่เป็นหญิงและอยู่ในช่วงอายุวัยรุ่น

7.2 ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีน ด้านแหล่งท่องเที่ยว เป็นด้านที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในด้านประเทศไทยมีศิลปวัฒนธรรม เทศกาลที่มีเอกลักษณ์จึงควรให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวด้านศิลปและวัฒนธรรมของไทยให้มากยิ่งขึ้น ด้านการเข้าถึง นักท่องเที่ยวจะมีความคิดเห็นในหัวข้อประเทศไทยมีการจัดระบบการคมนาคมขนส่งที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยมากที่สุดจึงควรพัฒนาเส้นทางเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และให้ความสำคัญกับความปลอดภัยเป็นสำคัญ

7.3 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกันมีความคาดหวังของนักท่องเที่ยวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกันไป ทั้งนี้หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวอาจวางแผนกำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนเป้าหมายให้ชัดเจนทำให้เจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้นสามารถเลือกช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางการตลาดได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งถัดไป

ผลการศึกษาพฤติกรรมและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่าความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีน ด้านแหล่งท่องเที่ยว คือ ประเทศไทยมีศิลปะ วัฒนธรรม เทศกาลที่มีเอกลักษณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยอาจศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อการท่องเที่ยวเรียนรู้ในศิลปะและวัฒนธรรมของไทย ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ

8. กิตติกรรมประกาศ

ในงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ให้ความร่วมมือในการอนุเคราะห์ทำแบบสอบถามเพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัย

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยเดือนมกราคม ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562. สืบค้น 13 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://www.mots.go.th/news/category/585>.
- กรุงไทย คอมพาส. (2563). เจาะพฤติกรรมท่องเที่ยวใน New Normal: เมื่อโควิดทำชีวิตเปลี่ยน. สืบค้น 13 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://rb.gy/evwy5q>.
- เกศินี โพธิ์เพชร สุพิศ ฤทธิแก้ว และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2563). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวชนบทจังหวัดนครศรีธรรมราช. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ัญญา สีมายา. (2563). การรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อความเสี่ยงทางการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนเมืองพัทยาซ้ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- น้ำฝน จันทน์นวล. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 6(2), 53-60.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- พิศาล แก้วอยู่ ประกอบศิริ ภัคดีพินิจ และวาริษฐ์ มัชฌิมบุรุษ. (2563). พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางท่องเที่ยวแบบอิสระในพื้นที่อารยธรรมล้านนา ประเทศไทย. วารสารการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 9(3), 102-112.

- เลิศพร ภาระสกุล. (2558). แรงจูงใจและทัศนคติที่ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วีรพร รอดทัศนาศ. (2559). พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว วัดบรมราชากาญจนารักษิต (วัดเล่งเน่ยยี่ 2) จังหวัดนนทบุรี. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริมา ทองสว่าง. (2564). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนในจังหวัดชลบุรี. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(8), 307-324.
- ศุภลักษณ์ อัครางกูร. (2555). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา.
- ศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย. (2563). เจาะลึกพฤติกรรมผู้บริโภคชาวจีน. สืบค้น 25 ธันวาคม 2564, จาก https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/KSMEAnalysis/Documents/Thai-E-Commerce_Chinese.pdf
- สรรเพชญ ภูรินทร์ และ อานนท์ ศักดิ์วีระวิชัย. (2560). การวิเคราะห์แบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนตามพฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย. วารสารวิชาการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ, 13(1), 99-132.
- สิทธิพล วิบูลย์ธนากุล. (2564). นักท่องเที่ยวชาวจีน จะไม่กลับมาเร็วอย่างที่คิด. สืบค้น 13 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/business/969360>.
- อินทร์ชญาณ์ เอกธนะวัฒน์. (2559). ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อคุณลักษณะจุดหมายปลายทางของแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา : เมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Buhalis, D. (2000). *Marketing the competitive destination in the future*. Tourism Management, 21(1). 97-116.
- Cochran, W.G., and William, G. (1977). *Sampling Techniques*. New York : John Wiley & Sons.
- Kaewta, P. (2561). *จีนครองแชมป์เที่ยวเมืองไทย 7 ปีซ้อน*. สืบค้น 25 ธันวาคม 2564, จาก <https://new.s.m.thai.com/world-news/704369.html>.
- March, R. and Woodside, A.G. (2005). *Tourism Behaviour: Travellers' Decisions and Actions*. Wallingfor, UK: CABI Publishing.
- Mill, R. C., & Morrison, A. M., (1992). *The Tourism System: An Introductory Text*. New Jersey: Prentice-Hall international.